

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο πενταμελές τμήμα)
της 16ης Ιουνίου 2011*

Στην υπόθεση T-197/06,

FMC Corp., με έδρα τη Φιλαδέλφεια, Πενσυλβανία (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους C. Stanbrook, QC, και I. Βιρβίλη, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τον F. Arbault, στη συνέχεια δε από τους V. Di Bucci, V. Bottka και X. Lewis, επικουρούμενους από την M. Gray, barrister,

καθής,

με αντικείμενο, κυρίως, αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 1766 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/C.38.620 — Υπεροξειδίο του υδρογόνου και υπερβωρικό άλας), κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, και, επικουρικώς, αίτημα περί μειώσεως του ύψους του προστίμου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Vadaralas (εισηγητή), προεδρεύοντα, A. Dittrich και L. Truchot, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Μαΐου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Η προσφεύγουσα, FMC Corp., είναι επιχείρηση η οποία έχει την έδρα της στις Ηνωμένες Πολιτείες και ελέγχει, μέσω της FMC Chemicals Netherlands BV, πρώην FMC Chemical Holding BV, κατά 100% το κεφάλαιο της εταιρίας ισπανικού δικαίου FMC Foret SA. Η τελευταία αυτή εμπορευόταν, κατά την περίοδο των πραγματικών περιστατικών, υπεροξείδιο του υδρογόνου (στο εξής: PH) και υπερβορικό άλας (στο εξής: PBS).
- ² Τον Νοέμβριο του 2002, η Degussa AG πληροφόρησε την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με την ύπαρξη συμπράξεως στις αγορές του PH και του PBS και ζήτησε την εφαρμογή της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).

- 3 Η Degussa προσκόμισε ουσιαστικά αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή, τα οποία της έδωσαν τη δυνατότητα να διενεργήσει, στις 25 και 26 Μαρτίου 2003, ελέγχους στις εγκαταστάσεις ορισμένων επιχειρήσεων.
- 4 Στις 26 Ιανουαρίου 2005, η Επιτροπή απηύθυνε ανακοίνωση αιτιάσεων στην προσφεύγουσα και στις λοιπές εμπλεκόμενες επιχειρήσεις.
- 5 Κατόπιν της ακροάσεως των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2006) 1766 τελικό, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά των Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa, Edison SpA, της προσφεύγουσας, FMC Foret, Kemira Oyj, L'Air liquide SA, Chemoxal SA, SNIA SpA, Caffaro Srl, Solvay SA, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA και Arkema SA (υπόθεση COMP/F/C.38.620 — Υπεροξειδίο του υδρογόνου και υπερβωρικό άλας) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 13ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ L 353, σ. 54). Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 8ης Μαΐου 2006.

Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 6 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι αποδέκτες της αποφάσεως αυτής είχαν μετάσχει σε ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), όσον αφορά το ΡΗ και το παράγωγο προϊόν του ΡΒS (αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 7 Η διαπιστωθείσα παράβαση συνίστατο κυρίως στην ανταλλαγή μεταξύ των ανταγωνιστών σημαντικών πληροφοριών εμπορικού περιεχομένου και εμπιστευτικών πληροφοριών σχετικών με τις αγορές και τις επιχειρήσεις, στον περιορισμό και στον έλεγχο της παραγωγής και των δυνητικών και πραγματικών παραγωγικών ικανοτήτων αυτών, στην κατανομή των μεριδίων της αγοράς και των πελατών, καθώς και στον καθορισμό και στην παρακολούθηση της τηρήσεως των σχετικών με τις τιμές στόχων.

- 8 Η προσφεύγουσα κρίθηκε υπεύθυνη για την παράβαση «από κοινού και εις ολόκληρον» με την FMC Foret (αιτιολογικές σκέψεις 389 έως 395 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 9 Για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων, η Επιτροπή εφάρμοσε τη μεθοδολογία η οποία εκτίθεται στις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, [ΑΧ] (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές).
- 10 Η Επιτροπή καθόρισε τα βασικά ποσά των προστίμων σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως (αιτιολογική σκέψη 452 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η οποία χαρακτηρίστηκε ως πολύ σοβαρή (αιτιολογική σκέψη 457 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 11 Κατ' εφαρμογή διαφορετικής μεταχειρίσεως, η προσφεύγουσα, και η FMC Foret κατατάχθηκαν στην τρίτη και προτελευταία κατηγορία, που αντιστοιχούσε στο αρχικό ποσό των 20 εκατομμυρίων ευρώ (αιτιολογικές σκέψεις 460 έως 462 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 12 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα και η FMC Foret μετέσχον, κατά την Επιτροπή, στην παράβαση από τις 29 Μαΐου 1997 έως τις 13 Δεκεμβρίου 1999, ήτοι επί χρονικό διάστημα δύο ετών και επτά μηνών, το αρχικό ποσό του προστίμου τους αυξήθηκε κατά 25% (αιτιολογική σκέψη 467 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 13 Ουδεμία επιβαρυντική ή ελαφρυντική περίσταση έγινε δεκτή από την Επιτροπή ως προς την προσφεύγουσα.
- 14 Το άρθρο 1, στοιχείο στ', της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ, μετέχοντας στη σχετική παράβαση από τις 29 Μαΐου 1997 έως τις 13 Δεκεμβρίου 1999.

- 15 Με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επέβαλε στην προσφεύγουσα, αλληλεγγύως με την FMC Foret, πρόστιμο ύψους 25 εκατομμυρίων ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 18 Ιουλίου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 17 Δεδομένου ότι η σύνθεση των τμημάτων του Πρωτοδικείου τροποποιήθηκε, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έκτο τμήμα και, κατόπιν ακροάσεως των διαδίκων, η υπό κρίση υπόθεση παραπέμφθηκε ενώπιον του έκτου πενταμελούς τμήματος.
- 18 Λόγω κωλύματος ενός από τα μέλη του τμήματος, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου όρισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, άλλο δικαστή για να συμπληρωθεί η σύνθεση του τμήματος.
- 19 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 19ης Μαΐου 2010.
- 20 Σύμφωνα με το άρθρο 32 του Κανονισμού Διαδικασίας, δεδομένου ότι ένα μέλος του τμήματος κωλύοταν να μετάσχει στη διάσκεψη, ο νεότερος δικαστής, υπό την έννοια του άρθρου 6 του Κανονισμού Διαδικασίας, απέστη ως εκ τούτου της διασκέψεως και οι διασκέψεις του Γενικού Δικαστηρίου συνεχίστηκαν από τους τρεις δικαστές, την υπογραφή των οποίων φέρει η παρούσα απόφαση.

21 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση κατά το μέτρο που την αφορά,
- επικουρικώς, να μειώσει το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος περί ακυρώσεως

23 Προς στήριξη του αιτήματος περί ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και, δεύτερον, από πλάνες περί το δίκαιο και κατά την εκτίμηση, που καθιστούν πλημμελή τη διαπίστωση της ευθύνης της για την επίμαχη παράβαση.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 24 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην περίπτωση αποφάσεως διαπιστώνουσας την ευθύνη εταιρίας για τις πράξεις άλλης εταιρίας, ειδικότερα κατ' εφαρμογή του τεκμηρίου που σχετίζεται με τον έλεγχο του κεφαλαίου μιας θυγατρικής από τη μητρική της εταιρία, η αιτιολογία πρέπει να είναι πληρέστατη.
- 25 Η Επιτροπή δεν μπορούσε συνεπώς να περιοριστεί στη μνεία του τεκμηρίου, αλλά υποχρεούνταν να παραθέσει προσηκούντα αιτιολογία, ικανή να εξηγήσει για ποιο λόγο το τεκμήριο αυτό δεν είχε ανατραπεί από τα αντίθετα επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα.
- 26 Οι λόγοι όμως που προβάλλει συναφώς η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι «τυπικώς ακατάλληλοι» και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 253 ΕΚ.
- 27 Η Επιτροπή ναι μεν αναφέρθηκε στις σχέσεις μεταξύ των οικείων εταιριών, όσον αφορά τα καθήκοντα που ασκούσαν τρία πρόσωπα στο πλαίσιο της προσφεύγουσας, της FMC Foret και της FMC Chemical Holding (αιτιολογικές σκέψεις 391 και 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως), αλλά δεν εξήγησε για ποιο λόγο οι περιστάσεις αυτές ήσαν ικανές να αντικρούσουν τα αντίθετα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα.

- 28 Επιπλέον, η προσφεύγουσα προέβαλε επιχειρήματα προκειμένου να αντικρούσει τις περιστάσεις που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Στην αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή περιορίστηκε στην απόρριψη των επιχειρημάτων αυτών, χωρίς να διευκρινίσει τους λόγους της απορρίψεώς τους.
- 29 Αναπαράγοντας απλώς τα αποδεικτικά στοιχεία που προέβαλαν οι δύο πλευρές, η Επιτροπή δεν εξέθεσε τις εκτιμήσεις που την οδήγησαν να συμπεράνει ότι το εν λόγω τεκμήριο δεν είχε ανατραπεί από την προσφεύγουσα.
- 30 Περαιτέρω, οι λόγοι που προβάλλει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν αρκούν για να διαπιστωθεί η αλληλέγγυα ευθύνη της προσφεύγουσας.
- 31 Πρώτον, η προσφεύγουσα αναφέρθηκε στην ύπαρξη χωριστών οργανωτικών δομών, επιχειρώντας να αποδείξει ότι η μητρική εταιρία και η θυγατρική της λειτουργούσαν ανεξάρτητα στους τομείς δραστηριότητας που σχετίζονται με την παράβαση. Η Επιτροπή όμως παρέλειψε να εξηγήσει γιατί, εν προκειμένω, το στοιχείο αυτό δεν ακούσε για να ανατραπεί το επίμαχο τεκμήριο.
- 32 Δεύτερον, η προσφεύγουσα παρουσίασε τις δηλώσεις των υπαλλήλων της κατά τις οποίες η FMC Foret ασκούσε ανεξάρτητα τις δραστηριότητές της. Η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε, στην αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι δηλώσεις αυτές συνιστούσαν την απόδειξη περί της ανεξαρτησίας της FMC Foret. Ωστόσο, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει κανένα λόγο προς στήριξη της απορρίψεώς τους.
- 33 Τρίτον, η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα εμπλεκόταν επίσης στην παραγωγή του PH και του PBS (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως) είναι, αφενός, ανακριβής και, αφετέρου, ανεπαρκής για να συναχθεί το

συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα ασκούσε καθοριστική επιρροή επί της FMC Foret. Το γεγονός και μόνον ότι κάποιες εταιρίες παράγουν τα ίδια προϊόντα δεν συνεπάγεται ότι υιοθετούν κοινή εμπορική πολιτική. Η προσφεύγουσα προσκόμισε εξάλλου την περί του αντιθέτου απόδειξη, η οποία δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή, όσον αφορά τη χωριστή γεωγραφική φύση των αγορών, τη διαφορετική θέση των μονάδων παραγωγής, την ιστορική εξέλιξη των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και το προφίλ των καταναλωτών.

- 34 Τέταρτον, η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η FMC Foret είναι ευρωπαϊκή θυγατρική εταιρία της προσφεύγουσας (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως) ουδέν προσθέτει στο γεγονός ότι πρόκειται για θυγατρική ελεγχόμενη κατά 100%. Από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα αποδεικνύεται ότι δεν υπήρξε ούτε διαβούλευση ούτε συνεργασία όσον αφορά τις δραστηριότητες των δύο εταιριών σχετικά με το ΡΗ.
- 35 Η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι όχι μόνον «ακατάλληλη», αλλά δεν περιέχει, επιπλέον, καμία εξήγηση όσον αφορά την απόρριψη των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα αποδεικτικών στοιχείων. Μολονότι η Επιτροπή ισχυρίζεται πλέον, στο πλαίσιο του υπομνήματος αντικρούσεως, ότι τα στοιχεία αυτά δεν αρκούσαν για την ανατροπή του επίμαχου τεκμηρίου, η διαπίστωση αυτή δεν περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 36 Σχετικά με τα στοιχεία που προέβαλε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα ανέφερε μεταξύ άλλων ότι, μολονότι ένας από τους υπαλλήλους της FMC Foret, ο Α. Β., διορίστηκε αντιπρόεδρος της εταιρίας, δεν επρόκειτο ωστόσο για διευθυντική θέση, καθόσον τα καθήκοντα που ασκούσε στο πλαίσιο της προσφεύγουσας και της FMC Foret ήταν αμιγώς διοικητικής φύσεως. Ο Α. Β. είχε απλώς επιφορτισθεί με την εποπτεία της εμπορικής και συνολικής στρατηγικής της επιχειρήσεως και δεν είχε ασχοληθεί με την τρέχουσα διαχείρισή της. Ομοίως, το γεγονός ότι δύο άλλα πρόσωπα ήσαν διευθυντές, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, τόσο της FMC Foret όσο και της FMC Chemical Holding, δεν είναι σημαντικό, καθόσον ο μοναδικός σκοπός της τελευταίας αυτής εταιρίας συνίστατο στην κατοχή συμμετοχών και όχι στην άσκηση οποιασδήποτε εμπορικής δραστηριότητας.

- 37 Προσκομίζοντας αυτή την περί του αντιθέτου απόδειξη, η προσφεύγουσα μετέθεσε το βάρος αποδείξεως στην Επιτροπή. Η προσβαλλόμενη απόφαση όμως δεν περιέχει κανένα λόγο απορρίψεως των επιχειρημάτων αυτών.
- 38 Κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθούν οι λόγοι που προέβαλε η Επιτροπή, για πρώτη φορά, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και κατά τους οποίους η ευθύνη που είχε ανατεθεί στον Α. Β. να εποπτεύει την εμπορική και συνολική στρατηγική της θυγατρικής της πιστοποιεί την πραγματική άσκηση καθοριστικής επιρροής. Εν πάση περιπτώσει, οι νέοι αυτοί λόγοι αφορούν αποκλειστικά τη θεωρητική ικανότητα της προσφεύγουσας να ασκήσει καθοριστικό έλεγχο επί της FMC Foret, ενώ το επιχείρημα της προσφεύγουσας ήταν ότι το οικείο πρόσωπο, ήτοι ο Α. Β., δεν ασκούσε, στην πραγματικότητα, καθοριστικό έλεγχο στις καθημερινές εργασίες ούτε στους τομείς που σχετίζονταν με την προβαλλόμενη παράβαση.
- 39 Το ζήτημα της καθοριστικής επιρροής έπρεπε να αναλυθεί όσον αφορά μια δραστηριότητα σχετική με την παράβαση. Από το γεγονός ότι δεν υπήρχε εμπλοκή στις εργασίες τρέχουσας διαχείρισεως προκύπτει ότι ουδεμία καθοριστική επιρροή ασκούσαν σε σχέση με μια τέτοια δραστηριότητα. Έτσι, η απλή ευθύνη ενός υπαλλήλου που ήταν επιφορτισμένος να εποπτεύει την εμπορική και συνολική στρατηγική της επιχειρήσεως δεν αρκεί για να συναχθεί η πραγματική άσκηση καθοριστικής επιρροής.
- 40 Ο Α. Β., ως πρόεδρος-διευθύνων σύμβουλος (PDG) της θυγατρικής, δεν εμπλεκόταν κατ' ανάγκη στις εργασίες της τρέχουσας διαχειρίσεώς της. Εν προκειμένω, από τα στοιχεία που υπέβαλε η προσφεύγουσα προκύπτει σαφώς ότι ήταν απλώς επιφορτισμένος με την εποπτεία της εμπορικής και συνολικής στρατηγικής της επιχειρήσεως. Η θέση του W. B., μέλους του διοικητικού συμβουλίου της FMC Chemical Holding, ομοίως δεν ασκεί επιρροή, καθόσον ο μοναδικός σκοπός της εταιρίας αυτής συνίστατο στην κατοχή συμμετοχών στην FMC Foret. Ο G. W., ένας από τους διευθυντές της FMC Chemical Holding, δεν ήταν υπάλληλος της προσφεύγουσας.

- 41 Κατά την προσφεύγουσα, σε περίπτωση που η απόφαση που διαπιστώνει την παράβαση στηρίζεται στην ύπαρξη σχέσεως ελέγχου μιας επιχειρήσεως επί μιας άλλης, η Επιτροπή οφείλει να εκθέτει τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων μπόρεσε να συναχθεί η ύπαρξη ενός τέτοιου ελέγχου. Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν ικανοποίησε την απαίτηση αυτή, στον βαθμό που απλώς επανέλαβε τη θέση της που είχε διατυπώσει στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, χωρίς να εξηγήσει γιατί απέρριπτε τα αντίθετα επιχειρήματα και τις αποδείξεις που προέβαλε η προσφεύγουσα.
- 42 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

— Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 43 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν εξέθεσε επαρκείς λόγους, όσον αφορά την ευθύνη της για την επίμαχη παράβαση, και, ειδικότερα, ότι δεν διευκρίνισε τους λόγους της απορρίψεως των στοιχείων που προσκομίσθηκαν για να ανατραπεί το τεκμήριο που προκύπτει από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κατείχε το σύνολο του κεφαλαίου της θυγατρικής της που μετέσχε στην παράβαση.
- 44 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, δεδομένου ότι το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P,

Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 45 Όταν, όπως εν προκειμένω, μια απόφαση εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ αφορά πολλούς αποδέκτες και θέτει ζήτημα καταλογισμού της παραβάσεως, πρέπει να περιέχει επαρκή αιτιολογία ως προς καθένα των αποδεκτών της, ειδικότερα ως προς εκείνους οι οποίοι, κατά το γράμμα της ως άνω αποφάσεως, πρέπει να υποστούν τις συνέπειες της παραβάσεως αυτής. Έτσι, έναντι μιας μητρικής εταιρίας που ευθύνεται για την παράβαση αλληλεγγύως, μια τέτοια απόφαση πρέπει να εκθέτει εμπειριστατωμένα τους λόγους που δικαιολογούν γιατί η παράβαση πρέπει να καταλογισθεί σ' αυτήν την εταιρία (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-327/94, SCA Holding κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1373, σκέψεις 78 έως 80).
- 46 Εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις 370 έως 379 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή συνόψισε, αναφερόμενη στη νομολογία της Ενώσεως, τις αρχές που σκόπευε να εφαρμόσει για να προσδιορίσει τους αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 47 Υπενθύμισε, μεταξύ άλλων, ότι μια μητρική εταιρία θα μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για την παράνομη συμπεριφορά μιας θυγατρικής, αν η τελευταία αυτή δεν είχε καθορίσει τη συμπεριφορά της στην αγορά κατά τρόπο αυτόνομο, αλλά είχε εφαρμόσει κατ' ουσίαν τις οδηγίες που της είχε δώσει η μητρική εταιρία. Διευκρίνισε ότι μπορούσε, κατ' ουσίαν, να τεκμαρθεί ότι μια κατά 100% θυγατρική εφαρμόζει βασικά τις δοθείσες από τη μητρική της εταιρία οδηγίες και ότι η τελευταία αυτή μπορούσε να ανατρέψει το τεκμήριο προσκομίζοντας την απόδειξη περί του αντιθέτου (αιτιολογική σκέψη 374 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 48 Όσον αφορά τη διαπίστωση της ευθύνης της προσφεύγουσας στην επίμαχη παράβαση, η Επιτροπή υποστήριξε ότι, στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, είχε συναγάγει το συμπέρασμα αυτό από το γεγονός ότι η FMC Foret ήταν θυγατρική ελεγχόμενη κατά 100%, αν και εμμέσως, από την προσφεύγουσα (αιτιολογική σκέψη 390 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 49 Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, στην ανακοίνωση αυτή, στηρίχθηκε επίσης στην ύπαρξη ταυτότητας μεταξύ ορισμένων διευθυντικών στελεχών των οικείων εταιριών, η οποία προέκυπτε από τις θέσεις που κατείχαν οι Α. Β., W. Β. και G. W. Επιπλέον, τόνισε τον ρόλο του Α. Β., ο οποίος ήταν ταυτοχρόνως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της FMC Foret και αντιπρόεδρος της προσφεύγουσας και ο οποίος είχε μετάρχει σε ορισμένες συσκέψεις του καρτέλ (αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 50 Ακολούθως, η Επιτροπή αναφέρθηκε στα στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα προκειμένου να αποδείξει την αυτοτέλεια της θυγατρικής της (στις αιτιολογικές σκέψεις 392 και 393 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ανέφερε ότι δεν μπορούσε να δεχθεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, στον βαθμό που η επίμαχη άσκηση καθοριστικής επιρροής δεν απέρρευε αποκλειστικά από την κατοχή του 100% του κεφαλαίου της θυγατρικής, αλλά επίσης από τις σχέσεις μεταξύ των οικείων εταιριών, οι οποίες τονίστηκαν στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν αρκούσε για να αποδειχθεί η αυτοτέλεια της θυγατρικής της και ότι, εν πάση περιπτώσει, το σύνολο των στοιχείων που είχε στην κατοχή της είχαν ενισχύσει το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα είχε ασκήσει μια τέτοια επιρροή επί της θυγατρικής της (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 51 Τέλος, η Επιτροπή ανέφερε ότι, λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων αυτών, ενέμεινε στο συμπέρασμά της σχετικά με την αλληλέγγυα ευθύνη της προσφεύγουσας στην επίμαχη παράβαση (αιτιολογική σκέψη 395 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 52 Πρέπει να θεωρηθεί ότι από την προπαρατεθείσα αιτιολογία προκύπτει, σαφώς και χωρίς διφορούμενα, η συλλογιστική βάση της οποίας η προσφεύγουσα θεωρήθηκε ότι ευθύνεται για την παράβαση.
- 53 Όσον αφορά, πρώτον, την αιτίαση της προσφεύγουσας που αντλείται από τον διφορούμενο χαρακτήρα της συλλογιστικής που οδήγησε στο να γίνει δεκτή η ευθύνη της, πρέπει να τονιστεί ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 390 έως 395 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή ενέμεινε στο συμπέρασμα

που είχε διατυπώσει στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, κατά το οποίο η καθοριστική επιρροή που ασκούσε η προσφεύγουσα επί της θυγατρικής της απέρρευε από το τεκμήριο που προέκυπτε από τον κατά 100% έλεγχο της επί της τελευταίας αυτής, τα δε στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία δεν ήσαν επαρκή για να αποδειχθεί η αυτοτέλεια της θυγατρικής της και, επομένως, για να ανατραπεί το τεκμήριο αυτό.

- 54 Επιπλέον, η Επιτροπή υπενθύμισε, στις αιτιολογικές σκέψεις 391 και 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την ύπαρξη ορισμένων επιπλέον ενδείξεων που προέκυπταν από τους προσωπικούς δεσμούς μεταξύ των οικείων εταιριών και ειδικότερα από τη θέση του Α. Β. ο οποίος έλαβε μέρος σε παράνομες επαφές.
- 55 Πρέπει να θεωρηθεί ότι η αιτιολογία αυτή εκθέτει, επαρκώς, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η προσφεύγουσα θεωρήθηκε ότι ευθύνεται για την παράβαση.
- 56 Όσον αφορά, δεύτερον, την αιτίαση που αντλείται από τους ανεπαρκείς λόγους της απορρίψεως των στοιχείων που προέβαλε η προσφεύγουσα για να ανατρέψει το τεκμήριο, πρέπει να παρατηρηθεί, καταρχάς, ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 392 έως 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα επίμαχα στοιχεία.
- 57 Συγκεκριμένα, αφού περιέγραψε, στις αιτιολογικές σκέψεις 392 και 393 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την επιχειρηματολογία που προέβαλε η προσφεύγουσα με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, η Επιτροπή διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα στοιχεία που προέκυπταν από την επιχειρηματολογία αυτή δεν συνιστούσαν επαρκή απόδειξη της αυτοτέλειας της θυγατρικής και ότι, επιπλέον, το σύνολο των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη είχαν ενισχύσει το συμπέρασμα που στηρίχθηκε στο επίμαχο τεκμήριο, οπότε το συμπέρασμα αυτό έπρεπε να διατηρηθεί.

- 58 Πρέπει να θεωρηθεί ότι, με την αιτιολογία αυτή, η Επιτροπή απάντησε στα ουσιώδη σημεία των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, λαμβάνοντας υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτή είχε προσκομίσει.
- 59 Δεν μπορεί να της προσάπτεται ότι δεν έδωσε απάντηση σε κάθε επιμέρους επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι, αλλά αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία της αποφάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 2005, T-349/03, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2197, σκέψη 64· βλ., επίσης, κατά την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 64).
- 60 Περαιτέρω, πρέπει παρατηρηθεί ότι η αιτίαση της προσφεύγουσας που αντλείται από τον «ακατάλληλο» χαρακτήρα της επίμαχης αιτιολογίας στηρίζεται, εν μέρει, στο επιχείρημά της ότι επέτυχε την ανατροπή του επίμαχου τεκμηρίου.
- 61 Το επιχείρημα όμως αυτό εμπίπτει στην επί της ουσίας νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως και δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του ελέγχου της αιτιολογίας.
- 62 Έτσι, στον βαθμό που η προσφεύγουσα επικρίνει, επί της ουσίας, την απόρριψη των επιχειρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων που προέβαλε για να ανατρέψει το επίμαχο τεκμήριο, η επιχειρηματολογία της πρέπει να αναλυθεί στο πλαίσιο της εξετάσεως του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και από πλάνη κατά την εκτίμηση.
- 63 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και από πλάνη κατά την εκτίμηση

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 64 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, στον βαθμό που η Επιτροπή διαπιστώνει με αυτή την ευθύνη της, είναι εσφαλμένη τόσο από νομικής απόψεως όσο και από απόψεως πραγματικών περιστατικών.
- 65 Πρώτον, η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τα αποδεικτικά στοιχεία, προσδίδοντας σε δηλώσεις στις οποίες προέβη η προσφεύγουσα διαφορετική βαρύτητα από αυτή που αναγνωρίστηκε στις δηλώσεις στις οποίες προέβησαν οι επιχειρήσεις που κατέθεσαν αίτηση επεικούς μεταχειρίσεως. Δεύτερον, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε ένα εσφαλμένο κριτήριο στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του ελέγχου που ασκούσε η προσφεύγουσα επί της θυγατρικής της. Τρίτον, έλαβε υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που δεν είχαν σχέση με την κρίσιμη περίοδο. Τέταρτον, χρησιμοποίησε αποδεικτικά στοιχεία που δεν είχαν κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα, με συνέπεια την προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας.
- 66 Η Επιτροπή εκτίμησε, κακώς, κάθε αποδεικτικό στοιχείο χωριστά, αντί να προβεί σε συνολική εκτίμηση.
- 67 Η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η άσκηση καθοριστικής επιρροής έπρεπε να εκτιμηθεί σε σχέση με τη δραστηριότητα την οποία αφορούσε η παράβαση. Από τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι η FMC Foret ήταν η ίδια υπεύθυνη για τη δική της εμπορία του ΡΗ και του ΡΒS, το δε τελευταίο αυτό προϊόν δεν το εμπορευόταν εξάλλου η προσφεύγουσα.

- 68 Από την αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή δέχθηκε ότι όφειλε να αποδείξει κάτι περισσότερο από τον απλό έλεγχο κατά 100% του κεφαλαίου της θυγατρικής. Το κύριο ζήτημα είναι συνεπώς αν τα λοιπά στοιχεία δικαιολογούσαν το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα είχε ασκήσει καθοριστική επιρροή επί της FMC Foret.
- 69 Συναφώς, πρώτον, η Επιτροπή ανέφερε, κακώς, ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα «διέθετε ένα χωριστό τμήμα για την παρασκευή του [PH] που θα παραδιδόταν στην αμερικανική αγορά δεν αρκ[ούσε] για να αποδειχθεί ότι [αυτή] δεν ασκούσε κανέναν έλεγχο επί της ευρωπαϊκής θυγατρικής της» (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε ότι διέθετε χωριστό «τμήμα», αλλά είχε κάνει λόγο για την ύπαρξη «δύο πλήρως χωριστών οργανωτικών δομών για την παραγωγή και την πώληση του PH».
- 70 Η Επιτροπή αλλοίωσε συνεπώς το επιχειρήμα της προσφεύγουσας και στηρίχθηκε σε εσφαλμένη εκτίμηση η οποία δεν στηριζόταν σε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο.
- 71 Κατά την προσφεύγουσα, οι δραστηριότητές της ήταν κατανεμημένες σε κλάδους, οι δε αγορές τις οποίες εφοδίαζαν οι κλάδοι αυτοί καθορίζονταν ανάλογα με την τοποθεσία και τη φύση του προϊόντος. Στην περίπτωση του PH, η παραγωγή της επωλείτο επί τόπου, καθόσον η υλικοτεχνική υποστήριξη της μεταφοράς δεν καθιστούσε δυνατή τη μεταφορά της από τις Ηνωμένες Πολιτείες στην Ευρώπη ή αντιστρόφως. Η FMC Foret δεν αποτελούσε «τμήμα» της προσφεύγουσας και δεν διέθετε οργανωτική διάρθρωση για να λογοδοτεί για τις δραστηριότητές της στην προσφεύγουσα. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει η ύπαρξη «οριοθετήσεων μεταξύ τμημάτων» όσον αφορά τις σχετικές με το PH δραστηριότητες της προσφεύγουσας και αυτές της FMC Foret.
- 72 Από τις μαρτυρίες των υπαλλήλων, που προσκόμισε η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι η FMC Foret είχε αναπτύξει τις δραστηριότητές της και το φάσμα των προϊόντων

της εντελώς χωριστά από αυτά της προσφεύγουσας. Στην πλειονότητα των τομέων, δεν υπήρχε επικάλυψη μεταξύ των προϊόντων των δύο εταιριών. Στην περίπτωση του ΡΗ, οι αγορές και οι καταναλωτές ήσαν εντελώς διαφορετικοί, λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών του προϊόντος και της τοποθεσίας της παραγωγής. Η προσφεύγουσα προσκόμισε εταιρικούς καταλόγους προσωπικού από τους οποίους προέκυπτε ότι δεν υπήρξε αλληλοεπικάλυψη όσον αφορά το προσωπικό της προσφεύγουσας και της FMC Foret σε οποιονδήποτε τομέα ή σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου. Οι μαρτυρίες αυτές καταδεικνύουν την ανεξάρτητη και αυτοτελή φύση των ενεργειών της FMC Foret.

- 73 Με δεδομένες τις δύο εντελώς χωριστές οργανωτικές δομές για την εμπορία του ΡΗ, δεν υπήρχε κανένας λόγος για να θεωρηθεί ότι οι διαχειριστές μιας από τις δομές αυτές ασκούσαν καθοριστική επιρροή επί της διαχείρισεως της άλλης. Η Επιτροπή όμως παρέλειψε να αποδείξει ότι, παρά την ύπαρξη δύο χωριστών δομών, η προσφεύγουσα είχε πράγματι ασκήσει καθοριστική επιρροή επί της FMC Foret στο πλαίσιο της εμπορίας του ΡΗ.
- 74 Δεύτερον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη, διαπιστώνοντας ότι οι εμπορικές δραστηριότητες της FMC Foret αποτελούσαν «αναπόσπαστο τμήμα» εκείνων της προσφεύγουσας, στον βαθμό που η τελευταία αυτή «[εμπλεκόταν] επίσης στην παραγωγή του [ΡΗ] και [του] PBS» και η FMC Foret «[λειτούργουσε] συναφώς ως η ευρωπαϊκή θυγατρική της» (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 75 Από μια αλληλοεπικάλυψη παραγωγής δεν μπορεί να συναχθεί η άσκηση καθοριστικής επιρροής. Δεν μπορεί να υποθεθεί ότι δύο ανεξάρτητοι παραγωγοί που βρίσκονται σε διαφορετικές χώρες ελέγχονται μεταξύ τους ή ασκούν καθοριστική επιρροή ο ένας επί του άλλου, απλώς και μόνον επειδή ένα από τα προϊόντα που παρασκευάζουν είναι το ίδιο.

76 Εν πάση περιπτώσει, η αλληλοεπικάλυψη παραγωγής υφίστατο αποκλειστικά για το ΡΗ και όχι για το PBS. Τούτο επιβεβαιώνεται από τις μαρτυρίες που προσκόμισε η προσφεύγουσα.

77 Διαπιστώνοντας ότι η προσφεύγουσα παρήγε τόσο ΡΗ όσο και PBS, η Επιτροπή στηρίχθηκε πιθανώς σε μια δήλωση ενός υπαλλήλου της προσφεύγουσας, ήτοι του T. B., η οποία έχει ως εξής:

«Η [FMC] Foret πωλεί επιπλέον μια σειρά προϊόντων διαφορετική από αυτή που πωλεί η [προσφεύγουσα]. [Η προσφεύγουσα], για παράδειγμα, παράγει πράγματι [PBS] στις Ηνωμένες Πολιτείες, ενώ η [FMC Foret] πωλεί και παράγει από πολλών ετών [PBS] στην Ευρώπη.»

78 Κατά την προσφεύγουσα, η δήλωση αυτή περιέχει ένα προφανές «τυπογραφικό σφάλμα» και πρέπει να αναγνωσθεί, ως εξής: «[Η προσφεύγουσα], για παράδειγμα, [δεν] παράγει πράγματι [PBS]». Κακώς η Επιτροπή στηρίχθηκε στη δήλωση αυτή, η οποία περιέχει ένα προφανές «τυπογραφικό σφάλμα», παραβλέποντας τις λοιπές μαρτυρίες που βεβαιώνουν το αντίθετο.

79 Κατά την προσφεύγουσα, από το γεγονός ότι το μοναδικό προϊόν που παρασκεύαζαν αμφότερες οι οικείες εταιρίες ήταν το ΡΗ και ότι δεν λειτουργούσαν στις ίδιες γεωγραφικές αγορές μπορούσε να συναχθεί ότι δεν όφειλαν να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους.

80 Η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η FMC Foret ενεργούσε ως θυγατρική της προσφεύγουσας ομοίως δεν είναι ορθή, διότι ορισμένες θυγατρικές, όπως η FMC Foret, θεωρούνταν «επενδύσεις», καθόσον δεν αποτελούσαν τμήμα των δραστηριοτήτων της μητρικής εταιρίας.

- 81 Το γεγονός ότι μια μεγάλη εταιρία όπως η προσφεύγουσα εξαγοράζει μια άλλη εταιρία αποκλειστικά για επενδυτικούς σκοπούς σημαίνει ότι δεν έχει την πρόθεση να εμπλακεί στην τρέχουσα διαχείρισή της. Η σχέση μεταξύ της προσφεύγουσας και της FMC Foret αποτελεί τυπικό παράδειγμα των περιπτώσεων, όπως είναι οι εξαγορές που πραγματοποιούνται από επενδυτικά κεφάλαια, στις οποίες μια εταιρία αποκτά το 100% του κεφαλαίου άλλης εταιρίας χωρίς να ασκήσει καθοριστική επιρροή στη διαχείρισή της.
- 82 Τρίτον, διαπιστώνοντας ότι η προσφεύγουσα παρουσίασε και ή ίδια τις δραστηριότητες της FMC Foret «ως [αναπόσπαστο τμήμα] των δραστηριοτήτων της», η Επιτροπή στηρίχθηκε, κακώς, σε νέα επιβαρυντικά στοιχεία, ήτοι σε πληροφορίες που αντλήθηκαν από τον ιστότοπο της προσφεύγουσας (αιτιολογική σκέψη 394 και υποσημείωση 379 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 83 Αφενός, από τα στοιχεία αυτά που αφορούν τα έτη 2005 και 2006 δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα είχε ασκήσει καθοριστική επιρροή επί της FMC Foret μεταξύ 1997 και 1999. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν είχε την ευκαιρία να εκφραστεί επί των στοιχείων αυτών κατά τη διοικητική διαδικασία. Χρησιμοποιώντας τα εν λόγω στοιχεία, η Επιτροπή εισήγαγε συνεπώς νέα επιβαρυντικά στοιχεία, που αφορούν εξάλλου μια περίοδο μεταγενέστερη της παραβάσεως.
- 84 Τέταρτον, αναφέροντας ότι οι δηλώσεις των υπαλλήλων της προσφεύγουσας δεν αρκούσαν για να αποδειχθεί ότι η FMC Foret λειτουργούσε αυτοτελώς (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η Επιτροπή απέρριψε αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία για τον λόγο και μόνον ότι προέκυπταν από τις δηλώσεις των υπαλλήλων της προσφεύγουσας. Η απόρριψη αυτή είναι ακατανόητη, διότι τα στοιχεία σχετικά με την αυτοτέλεια της FMC Foret δεν μπορούσαν αναπόφευκτα να προέρχονται παρά από αυτούς που εμπλέκονταν στη διαχείρισή της.

- 85 Περαιτέρω, διαπιστώνοντας ότι η αυτοτέλεια της FMC Foret δεν είχε αποδειχθεί παρά «από [τις εν λόγω] δηλώσεις», η Επιτροπή δέχθηκε ότι οι δηλώσεις αυτές απεδείκνυαν πράγματι την αυτοτέλεια της FMC Foret και αρκούσαν συνεπώς για να ανατραπεί το τεκμήριο.
- 86 Επιπλέον, η απόρριψη των εν λόγω στοιχείων, για τον λόγο και μόνον ότι προέρχονταν από τις δηλώσεις των υπαλλήλων, δεν συμβιβάζεται με το γεγονός ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις δηλώσεις των υπαλλήλων που προσκόμισαν οι επιχειρήσεις που υπέβαλαν αίτηση επεικούς μεταχειρίσεως.
- 87 Έτσι, η Επιτροπή επιφύλαξε μεταχείριση «συνεπαγόμενη δυσμενείς διακρίσεις» στα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η προσφεύγουσα, παραλείποντας να εφαρμόσει τους ίδιους κανόνες με αυτούς που εφάρμοσε στις μαρτυρίες των επιχειρήσεων που υπέβαλαν αίτηση επεικούς μεταχειρίσεως. Η Επιτροπή θα έπρεπε να αναγνωρίσει ιδιαίτερη αξιοπιστία στις δηλώσεις των υπαλλήλων της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι προέρχονταν από άμεσους μάρτυρες, καθόσον αυτοί ήσαν ανώτερα στελέχη της οικείας επιχειρήσεως, οι πληροφορίες είχαν παρασχεθεί μετά από ώριμη σκέψη και υπήρχε ένα σύνολο συνεκτικών αποδεικτικών στοιχείων.
- 88 Η Επιτροπή παρέλειψε να εκτιμήσει αντικειμενικά την ποιοτική αξία των επίμαχων μαρτυριών, ιδίως δε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι επρόκειτο για άμεσες αποδείξεις, ότι οι μάρτυρες αποδέχονταν την προσωπική τους ευθύνη όσον αφορά τη μαρτυρία τους και ήσαν διατεθειμένοι να απαντήσουν σε ερωτήσεις κατά την ακρόαση.

⁸⁹ Περαιτέρω, η απόδειξη της αυτοτέλειας της FMC Foret δεν προερχόταν αποκλειστικά από τις δηλώσεις των υπαλλήλων της προσφεύγουσας, αλλά προέκυπτε επίσης από τα άλλα στοιχεία που προβλήθηκαν προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, όπως είναι:

- το γεγονός ότι όλα τα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου της FMC Foret είχαν συνταχθεί στα ισπανικά, πράγμα που αποτελεί μοναδική περίπτωση στο πλαίσιο της προσφεύγουσας, και ότι από το περιεχόμενο των πρακτικών αυτών προέκυπτε επίσης ότι ουδέποτε είχαν συζητηθεί τα επιχειρησιακά ζητήματα, καθόσον ο πραγματικός και πρακτικός έλεγχος της FMC Foret είχε ανατεθεί στους ιθύνοντές της·
- το γεγονός ότι οι κατάλογοι προσωπικού κάθε εταιρίας, που προσκόμισε η προσφεύγουσα για έκαστο των επίμαχων ετών, αποδεικνύουν ότι δεν υπήρχαν υπάλληλοι που να εργάζονται και για τις δύο εταιρίες ταυτόχρονα και, συνεπώς, ότι δεν υπήρχαν τομείς στους οποίους οι δύο εταιρίες συνεργάζονταν θεσμικά·
- το γεγονός ότι οι δραστηριότητες και το φάσμα των προϊόντων της FMC Foret αναπτύχθηκαν ανεξάρτητα από αυτά της προσφεύγουσας και ότι αντιστοιχούσαν στις ιδιαίτερες σκοπιμότητες της FMC Foret, καθώς και στα αιτήματα της πελατείας της: η FMC Foret είχε αρχίσει να παράγει PBS πολύ προτού η προσφεύγουσα καταστεί μέτοχός της και, κατά συνέπεια, κατείχε μοναδικό φάσμα προϊόντων, που μόνο σε μικρό βαθμό συνέπιπτε με αυτό της προσφεύγουσας, η ανάπτυξη των προϊόντων αυτών δεν υπήρξε καρπός μιας συνεργασίας μεταξύ των δύο εταιριών και τα εσωτερικά έγγραφα (corporate brochure) της FMC Foret επιβεβαιώνουν την ανεξάρτητη φύση των ενεργειών·
- το γεγονός ότι η πελατεία εκάστης εταιρίας είναι διαφορετική από γεωγραφικής απόψεως.

- 90 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει ορισμένα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, δεν ανέφερε καν το γεγονός ότι τα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου της FMC Foret είχαν συνταχθεί στα ισπανικά, ότι κανένα μέλος του προσωπικού δεν είχε εργασθεί και για τις δύο εταιρίες κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, ότι η FMC Foret είχε αναπτύξει τις δραστηριότητές της ανεξάρτητα από αυτές της προσφεύγουσας, ότι αυτή είχε αναπτύξει το φάσμα των προϊόντων της ανεξάρτητα και ότι κάθε εταιρία λειτουργούσε σε διαφορετικές από γεωγραφικής απόψεως αγορές. Τα ζητήματα αυτά τα εξέτασε, για πρώτη φορά, με το υπόμνημα αντικρούσεως.
- 91 Τέλος, όσον αφορά το βάρος αποδείξεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, για να ανατρέψει το τεκμήριο, δεν ήταν υποχρεωμένη να προσκομίσει την απόδειξη για το ότι δεν είχε ασκήσει καθοριστική επιρροή επί της θυγατρικής της. Αρκούσε να αποδείξει ότι δεν συνάδει με την ασφάλεια δικαίου να χρησιμοποιηθεί ως έρεισμα το τεκμήριο, προσκομίζοντας τα αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να μπορεί «να προκύψει ότι ένα απολύτως εύλογο συμπέρασμα θα ήταν» ότι δεν είχε ασκήσει καθοριστική επιρροή.
- 92 Επιπλέον, η Επιτροπή δεν μπορούσε να απορρίψει ένα αντίθετο αποδεικτικό στοιχείο για τον λόγο ότι δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα δεν ασκούσε «κανέναν» έλεγχο επί της ευρωπαϊκής θυγατρικής της. Ορισμένα είδη ελέγχου δεν έχουν καμία σχέση με τη διαχείριση των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας, για παράδειγμα, η υποχρέωση αποδόσεως λογαριασμών ή συμμορφώσεως με ορισμένους κανόνες καλής διαχειρίσεως.
- 93 Συναφώς, η προσφεύγουσα, αφενός, υποστηρίζει ότι προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία επαρκή για να ανατραπεί το τεκμήριο και, αφετέρου, διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε το προσήκον νομικό κριτήριο, όσον αφορά τον καθορισμό της ασκήσεως καθοριστικής επιρροής.
- 94 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

— Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 95 Πρέπει να υπομνησθούν, εκ προοιμίου, οι προϋποθέσεις που θέτει η νομολογία της Ενώσεως όσον αφορά την ευθύνη της μητρικής εταιρίας για την παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής της.
- 96 Κατά πάγια νομολογία, η συμπεριφορά μιας θυγατρικής εταιρίας μπορεί να καταλογισθεί στη μητρική εταιρία, ιδίως, όταν η θυγατρική, μολονότι έχει χωριστή νομική προσωπικότητα, δεν καθορίζει κατά τρόπο αυτόνομο τη συμπεριφορά της στην αγορά, αλλά εφαρμόζει, κυρίως, τις οδηγίες της μητρικής εταιρίας, ενόψει, ιδίως, των υφισταμένων μεταξύ των δύο αυτών νομικών οντοτήτων οικονομικών, οργανωτικών και νομικών σχέσεων (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, C-97/08 P, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-8237, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία)
- 97 Συγκεκριμένα, σε μια τέτοια περίπτωση, η μητρική και η θυγατρική εταιρία αποτελούν τμήματα της ίδιας οικονομικής οντότητας και, συνεπώς, συναπαρτίζουν μία και μόνη επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 81 ΕΚ (απόφαση Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, σκέψη 59).
- 98 Στην ειδική περίπτωση στην οποία μια μητρική εταιρία κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της θυγατρικής που διέπραξε παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού της Ενώσεως, αφενός, η μητρική αυτή εταιρία μπορεί να ασκεί καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής αυτής και, αφετέρου, υφίσταται μαχητό τεκμήριο ότι η εν λόγω μητρική εταιρία ασκεί όντως καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της (βλ. απόφαση Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 99 Υπό τις συνθήκες αυτές, αρκεί να αποδείξει η Επιτροπή ότι η μητρική εταιρία κατέχει το σύνολο του κεφαλαίου μιας θυγατρικής προκειμένου να τεκμαρθεί ότι η μητρική ασκεί καθοριστική επιρροή επί της εμπορικής πολιτικής της θυγατρικής αυτής. Στη

συνέχεια, η Επιτροπή θα είναι σε θέση να θεωρήσει τη μητρική εταιρία υπεύθυνη για την επίμαχη παράβαση, εκτός αν η μητρική αυτή εταιρία, η οποία οφείλει να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό, προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία δυνάμει να αποδείξουν ότι η θυγατρική της ενεργεί αυτοτελώς στην αγορά (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, σκέψη 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- ¹⁰⁰ Προκειμένου να εκτιμηθεί αν μια θυγατρική εταιρία καθορίζει τη συμπεριφορά της στην αγορά κατά τρόπο αυτοτελή, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που αφορούν τις οικονομικές, οργανωτικές και νομικές σχέσεις μεταξύ της θυγατρικής και της μητρικής εταιρίας, τα οποία ενδέχεται να διαφέρουν ανάλογα με την περίπτωση και τα οποία, επομένως, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εξαντλητικής απαρίθμησης (απόφαση Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, σκέψη 74· βλ., επίσης, κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007, T-112/05, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-5049, σκέψη 65).
- ¹⁰¹ Επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το δικαίωμα της Επιτροπής να επικαλεσθεί, εν προκειμένω, το τεκμήριο που προκύπτει από το γεγονός ότι κατείχε το σύνολο του κεφαλαίου της θυγατρικής της που μετέσχε στην επίμαχη παράβαση.
- ¹⁰² Προβάλλει ωστόσο ορισμένα επιχειρήματα σχετικά με την εφαρμογή του τεκμηρίου αυτού τα οποία πρέπει να εξεταστούν εν πρώτοις.
- ¹⁰³ Αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιρροή που ασκείται από τη μητρική εταιρία επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της πρέπει να αναλύεται υπό το πρίσμα της διαχείρισεως της εμπορικής δραστηριότητας της επιχειρήσεως που εμπλέκεται στην επίμαχη παράβαση.

- 104 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 100 ανωτέρω, προκειμένου να εκτιμηθεί αν μια θυγατρική εταιρία καθορίζει τη συμπεριφορά της στην αγορά κατά τρόπο αυτοτελή, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα προβληθέντα κρίσιμα στοιχεία που αφορούν τις οργανωτικές, οικονομικές και νομικές σχέσεις μεταξύ των οικείων εταιριών, των οποίων η σημασία ποικίλλει ανάλογα με την περίπτωση.
- 105 Δεν πρέπει, μεταξύ άλλων, να περιορισθεί η εκτίμηση αυτή στα στοιχεία και μόνον που αφορούν τη *stricto sensu* εμπορική πολιτική της θυγατρικής, όπως είναι η στρατηγική της διανομής ή των τιμών. Ειδικότερα, το επίμαχο τεκμήριο δεν μπορεί να ανατραπεί από την απόδειξη και μόνον του γεγονότος ότι η θυγατρική είναι αυτή που διαχειρίζεται τις συγκεκριμένες αυτές πτυχές της εμπορικής πολιτικής της χωρίς να λαμβάνει σχετικές οδηγίες (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2007, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 100 ανωτέρω, σκέψεις 63 και 64, επιβεβαιωθείσα με την απόφαση της 10 Σεπτεμβρίου 2009, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, σκέψεις 65 και 75).
- 106 Ως εκ τούτου, η αυτοτέλεια της θυγατρικής, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας, δεν μπορεί να αποδειχθεί διά της αποδείξεως και μόνον του γεγονότος ότι διαχειρίζεται αυτοτελώς συγκεκριμένες πτυχές της πολιτικής της σχετικά με την εμπορία των προϊόντων τα οποία αφορά η παράβαση.
- 107 Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, προκειμένου να ανατρέψει το επίμαχο τεκμήριο, δεν είχε παρά να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που θα μπορούσαν να «δημιουργήσουν αμφιβολία» όσον αφορά το συμπέρασμα που προκύπτει από το τεκμήριο αυτό, καταδεικνύοντας ότι ένα «απολύτως εύλογο συμπέρασμα» ήταν ότι δεν είχε ασκήσει καθοριστική επιρροή επί της θυγατρικής της.
- 108 Από την πάγια όμως νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 99 ανωτέρω προκύπτει ότι το επίμαχο τεκμήριο μπορεί να ανατραπεί μόνον από επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν την αυτοτέλεια της θυγατρικής. Επομένως, σε αντίθεση προς όσα αφήνει να υποτεθούν το επιχείρημα της προσφεύγουσας, μια απλή αρχή αποδείξεως δεν μπορεί να αρκεί για να ανατραπεί το τεκμήριο αυτό.

- 109 Έτσι, εφόσον η μητρική εταιρία προσκομίσει ένα σύνολο αποδεικτικών στοιχείων που να αποδεικνύουν την αυτοτέλεια της θυγατρικής της (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, T-314/01, Avebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-3085, σκέψη 136, και της 8ης Οκτωβρίου 2008, T-69/04, Schunk και Schunk Kohlenstoff-Technik κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-2567, σκέψη 56), αποδεικνύοντας ότι η τελευταία αυτή δεν εφαρμόζει, κατ' ουσίαν, τις οδηγίες που αυτή δίδει και ενεργεί, επομένως, αυτοτελώς στην αγορά (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2007, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 100 ανωτέρω, σκέψη 62), η Επιτροπή δεν μπορεί να της καταλογίσει τη συμπεριφορά της θυγατρικής, εκτός και αν αντικρουστεί η αντίθετη αυτή απόδειξη.
- 110 Με γνώμονα τις εκτιμήσεις αυτές, πρέπει να εξετασθούν τα επιχειρήματα που πρόεβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.
- 111 Πρώτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη λυσιτέλεια των εκτιμήσεων που περιέχονται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως και οι οποίες αφορούν τους προσωπικούς δεσμούς μεταξύ των δύο οικείων εταιριών.
- 112 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι, προς στήριξη της διαπιστώσεως της ευθύνης της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δεν πρόεβαλε μόνον το τεκμήριο που συνδέεται με τον πλήρη έλεγχο που ασκεί η προσφεύγουσα επί της FMC Foret, μέσω της FMC Chemical Holding, αλλά πρόεβαλε και άλλες περιστάσεις.
- 113 Η Επιτροπή τόνισε, μεταξύ άλλων, στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, τρία πρόσωπα ασκούσαν τα καθήκοντά τους στο πλαίσιο πλειόνων εταιριών μεταξύ των εμπλεκόμενων. Ο Α. Β., που μετέσχε άμεσα σε ορισμένες παράνομες επαφές, ήταν, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ταυτόχρονα αντιπρόεδρος της προσφεύγουσας και πρόεδρος-διευθύνων σύμβουλος της FMC Foret. Ο W. Β. ήταν, κατά τη διάρκεια μέρους της παραβατικής περιόδου, μέλος των διοικητικών συμβουλίων της FMC Foret και της FMC Chemical Holding, καθώς και εκτελεστικός αντιπρόεδρος της προσφεύγουσας. Ο G. W. ήταν, κατά τη διάρκεια μέρους της παραβατικής περιόδου, μέλος των διοικητικών συμβουλίων της FMC Foret και της FMC Chemical Holding.

- 114 Πρέπει να παρατηρηθεί, κατ' αρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή, προβάλλοντας τις πρόσθετες αυτές περιστάσεις, δέχθηκε ότι το επίμαχο τεκμήριο είχε ανατραπεί.
- 115 Συγκεκριμένα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 391, 394 και 395 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή ενέμεινε στο συμπέρασμά της, το οποίο είχε εκθέσει στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και κατά το οποίο η διαπίστωση της ευθύνης της προσφεύγουσας στηριζόταν στο τεκμήριο που προκύπτει από τον πλήρη, αν και έμμεσο, έλεγχο της FMC Foret.
- 116 Το συμπέρασμα αυτό ουδόλως αντικρούεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή εξέθεσε και άλλες περιστάσεις σχετικά με την εκ μέρους της προσφεύγουσας άσκηση επιρροής επί της θυγατρικής της, ήτοι, εν προκειμένω, τους προσωπικούς δεσμούς μεταξύ των οικείων εταιριών και τον ρόλο του Α. Β. στις αποσκοπούσες στη συμπαιγνία επαφές (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, σκέψη 62).
- 117 Εν συνεχεία, όσον αφορά τη λυσιτέλεια των περιστάσεων που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το γεγονός ότι τα ίδια πρόσωπα μετείχαν στα διοικητικά συμβούλια των οικείων εταιριών αποτελεί κατάλληλη ένδειξη για την έλλειψη αυτοτέλειας της θυγατρικής (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2008, T-54/03, Lafarge κατά Επιτροπής, που δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή, σκέψεις 550 έως 558).
- 118 Το αυτό ισχύει όσον αφορά την άμεση συμμετοχή ενός των οικείων αυτών προσώπων στις παράνομες επαφές. Συγκεκριμένα, η συμμετοχή μέλους του προσωπικού της μητρικής εταιρίας στις αποσκοπούσες στη συμπαιγνία συσκέψεις μπορεί να συνιστά στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει ότι η μητρική εταιρία γνώριζε τη συμμετοχή της θυγατρικής της στην παράβαση και, επομένως, είχε ενεργή ανάμιξη στην αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-309/94, KNP BT κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1007, σκέψεις 47

και 48), το δε στοιχείο αυτό μπορεί, κατά μείζονα λόγο, να γίνει δεκτό ως ένδειξη της καθοριστικής της επιρροής επί της θυγατρικής (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Lafarge κατά Επιτροπής, σκέψη 117 ανωτέρω, σκέψη 546).

- 119 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης απόφασεως, αλλά υποστηρίζει, αφενός, ότι τα εν λόγω πρόσωπα, ειδικότερα ο Α. Β., ασκούσαν αμιγώς διοικητικά καθήκοντα και δεν εμπλέκονταν στην τρέχουσα διαχείριση της επιχειρήσεως και, αφετέρου, ότι η θέση που κατείχαν οι W. B. και G. W. στο πλαίσιο της εταιρίας χαρτοφυλακίου, διά της οποίας η προσφεύγουσα ήλεγχε την FMC Foret, δεν ασκούσε επιρροή, καθόσον ο μοναδικός σκοπός της εταιρίας χαρτοφυλακίου συνίστατο στην κατοχή των συμμετοχών.
- 120 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να αναιρέσουν τη λυσιτέλεια των επίμαχων στοιχείων όσον αφορά την εκτίμηση της αυτοτέλειας της θυγατρικής.
- 121 Συγκεκριμένα, αφενός, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από τα αμιγώς διοικητικά καθήκοντα των οικείων προσώπων στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η επιρροή της μητρικής εταιρίας πρέπει να εξετάζεται σε σχέση με την «καθημερινή διαχείριση» της εταιρίας και ότι μια απλή «εποπτεία της εμπορικής στρατηγικής» της τελευταίας αυτής δεν είναι συναφώς σημαντική.
- 122 Δεδομένου ότι η επίμαχη επιρροή εκτιμάται σε σχέση με την εμπορική πολιτική της επιχειρήσεως υπό ευρεία έννοια, και όχι σε σχέση μόνο με τις ειδικές πτυχές της «καθημερινής» της διαχείρισεως (βλ. σκέψεις 104 και 105 ανωτέρω), το γεγονός ότι τα ίδια πρόσωπα ανήκαν στο προσωπικό των οικείων εταιριών αποτελεί σημαντικό στοιχείο, ακόμα και αν υποθεθεί ότι ο ρόλος τους περιοριζόταν στον συντονισμό και τον έλεγχο της εμπορικής στρατηγικής της επιχειρήσεως.

- 123 Αφετέρου, όσον αφορά το γεγονός ότι οι W. B. και G. W. άσκησαν επίσης καθήκοντα στο πλαίσιο της FMC Chemical Holding, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η περίσταση αυτή, μολονότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ισχυρή ένδειξη περί της ασκήσεως επιρροής, δεν είναι μολαταύτα αλυσιτελής, όσον αφορά την εταιρία χαρτοφυλακίου μέσω της οποίας η προσφεύγουσα ήλεγχε την FMC Foret. Δεν αμφισβητείται, επιπλέον, ότι ο W. B. άσκησε καθήκοντα στο πλαίσιο εκάστης των τριών οικείων εταιριών.
- 124 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη, προς επίρρωση του επίμαχου τεκμηρίου, τις πρόσθετες ενδείξεις που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, επίσης ορθώς η Επιτροπή απέρριψε, στις αιτιολογικές σκέψεις 392 έως 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα παρόμοια επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία και τα οποία στηρίζονταν στο αλυσιτελές των επίμαχων στοιχείων.
- 125 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι προέβαλε, με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, ένα σύνολο αποδεικτικών στοιχείων που επαρκούσαν για να αποδειχθεί η αυτοτέλεια της θυγατρικής της και υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πλανήθηκε περί το δίκαιο και κατά την εκτίμηση καταλήγοντας στο αντίθετο συμπέρασμα.
- 126 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, κατ' ουσίαν, ότι η συμμετοχή της στο κεφάλαιο της θυγατρικής, που αποκτήθηκε σταδιακά μεταξύ 1966 και 1992, ήταν μια απλή οικονομική επένδυση χωρίς καμία συνέπεια στην αυτοτέλεια της τελευταίας αυτής. Υποστήριξε μεταξύ άλλων ότι δεν άσκησε καμία επιρροή επί της FMC Foret, καθόσον τις υποθέσεις της τελευταίας αυτής τις διαχειρίζονταν ανεξάρτητα τα δικά της διευθυντικά στελέχη.
- 127 Η θέση αυτή αποδεικνυόταν, κατά την προσφεύγουσα, από τα ακόλουθα στοιχεία που επισυνάπτονται τόσο στην απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων όσο και στο δικόγραφο της προσφυγής: πρώτον, από τους εσωτερικούς καταλόγους προσωπικού των οικείων εταιριών που αφορούν την παραβατική περίοδο προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι δεν υπήρχε αμοιβαία ανάμειξη των εταιριών αυτών

όσον αφορά το προσωπικό, δεύτερον, από τις δηλώσεις των τεσσάρων υπαλλήλων των οικείων εταιριών, ήτοι των T. B., A. B., G. W. και S. S., προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, η απουσία οποιουδήποτε συντονισμού μεταξύ των δύο εταιριών, ειδικότερα όσον αφορά την εμπορία των επίμαχων προϊόντων, τρίτον, από εσωτερικά έγγραφα (corporate brochure) της FMC Foret, από τα οποία προκύπτει ότι η τελευταία αυτή, ιστορικά, είχε αναπτύξει τα προϊόντα της πριν από την εξαγορά της από την προσφεύγουσα και, στη συνέχεια, άσκησε τις δραστηριότητές της ανεξάρτητα και, τέταρτον, από τα αποσπάσματα των πρακτικών του διοικητικού συμβουλίου της θυγατρικής, από τα οποία αποδεικνύεται, κατά την προσφεύγουσα, ότι οι συνεδριάσεις του πραγματοποιούνταν στα ισπανικά και ότι ουδέποτε είχαν συζητηθεί τα θέματα διαχείρισης. Από τη δικογραφία προκύπτει, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε επίσης στην Επιτροπή την ετήσια έκθεσή της για το 1995, στοιχείο το οποίο δεν επικαλείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

- 128 Πρέπει συνεπώς να εξεταστούν, με βάση τα κριτήρια που παρατέθηκαν στις σκέψεις 96 έως 109 ανωτέρω, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας στα οποία γίνεται επίκληση των επίμαχων στοιχείων.
- 129 Πρώτον, πρέπει να τονιστεί ότι η θέση της προσφεύγουσας ότι η θυγατρική της, η οποία ελεγχόταν μέσω ενδιάμεσης εταιρίας χαρτοφυλακίου, αντιμετωπιζόταν ως απλή επένδυση αποτελεί απλό ισχυρισμό και δεν αποτελεί συνεπώς, αυτή καθαυτή, επαρκή απόδειξη περί της αυτοτέλειας.
- 130 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι από το εταιρικό αντικείμενο της μητρικής εταιρίας μπορεί να συναχθεί ότι αυτή αποτελούσε εταιρία χαρτοφυλακίου της οποίας ο σκοπός συνίστατο, βάσει καταστατικού, στη διαχείριση των συμμετοχών της στο κεφάλαιο άλλων εταιριών δεν επαρκεί, αφεαυτού, για να ανατραπεί το επίμαχο τεκμήριο (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Schunk και Schunk Kohlenstoff-Technik κατά Επιτροπής, σκέψη 109 ανωτέρω, σκέψη 70). Το στοιχείο αυτό είναι τοσούτω μάλλον ανεπαρκές καθόσον, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν διατείνεται ότι η εταιρία της ήταν εταιρία χαρτοφυλακίου, αλλά ότι η θυγατρική της ελεγχόταν μέσω εταιρίας χαρτοφυλακίου, και δεν προβάλλει εξάλλου κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ο ρόλος της τελευταίας αυτής.

- 131 Δεύτερον, όσον αφορά τη θέση της προσφεύγουσας, που στηρίζεται στις δηλώσεις των T. B., A. B., G. W. και S. S. και αντλείται από την ύπαρξη, στο πλαίσιο του ομίλου, «δύο απολύτως χωριστών οργανωτικών δομών για την παραγωγή και την πώληση του ΡΗ», πρέπει να τονιστεί ότι από το γεγονός ότι μια μητρική εταιρία δεν παρεμβαίνει στην ίδια αγορά με τη θυγατρική της δεν προκύπτει η αυτοτέλεια της τελευταίας αυτής.
- 132 Συγκεκριμένα, η επίμαχη καθοριστική επιρροή εκτιμάται με βάση το σύνολο των οικονομικών, οργανωτικών και νομικών σχέσεων που συνδέουν τη μητρική εταιρία και τη θυγατρική της, καθόσον η εκ μέρους της τελευταίας αυτής καθημερινή διαχείριση της σχετικής με την παράβαση δραστηριότητας, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν αποτελεί επαρκή ένδειξη της αυτοτέλειάς της (βλ. σκέψη 105 ανωτέρω). Ειδικότερα, δεδομένου ότι ο καταμερισμός των καθηκόντων συνιστά σύνηθες φαινόμενο στο πλαίσιο ενός ομίλου, όπως αυτός για τον οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη περίπτωση, ουδέν συμπέρασμα μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι η μητρική εταιρία και η θυγατρικής της λειτουργούν σε διαφορετικές αγορές και δεν έχουν σχέσεις προμηθευτή προς πελάτη.
- 133 Οι παρατηρήσεις αυτές ισχύουν, κατά μείζονα λόγο, στην υπό κρίση περίπτωση, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα εμπορευόταν, σε χωριστή βεβαίως γεωγραφική αγορά, ένα από τα επίμαχα προϊόντα, το ΡΗ, καθόσον από την κατάσταση αυτή προκύπτει, τουλάχιστον, ότι ήταν σε θέση να επηρεάσει την εμπορική πολιτική της θυγατρικής της στον ίδιο τομέα.
- 134 Πρέπει συνεπώς να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας με την οποία αποσκοπεί να αποδείξει ότι η FMC Foret οργάνωσε τη δραστηριότητά της όσον αφορά την παραγωγή και τις πωλήσεις του ΡΗ στην Ευρώπη ανεξάρτητα από την παρόμοια δραστηριότητα που ασκούσε η προσφεύγουσα στις Ηνωμένες Πολιτείες, που αποτελεί χωριστή αγορά λαμβανομένων υπόψη των σχετικών με τις μεταφορές περιορισμών, ότι οι οικείες εταιρίες διέθεταν διαφορετικά φάσματα προϊόντων και ότι δεν υφίστατο καμία αλληλοεπικάλυψη όσον αφορά την πελατεία τους.

- 135 Δεδομένου ότι από τις περιστάσεις αυτές, ακόμη και αν υποθεθούν αποδεδειγμένες, δεν μπορεί να αποδειχθεί η αυτοτέλεια της οικείας θυγατρικής, ορθώς επίσης η Επιτροπή απέρριψε, στην αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την επιχειρηματολογία που αντλείται από τα επίμαχα στοιχεία ως μη συνιστώσα επαρκή απόδειξη της αυτοτέλειας της FMC Foret.
- 136 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κακώς, ότι η Επιτροπή αλλοίωσε το επιχείρημά της, αφενός, παρουσιάζοντάς το ως αντλούμενο από την ύπαρξη «χωριστού τμήματος για την παρασκευή του [PH] προς παράδοση στην αμερικανική αγορά» και, αφετέρου, αναφέροντας ότι η προσφεύγουσα «εμπλεκόταν επίσης στην παραγωγή [...] του [PBS]» (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 137 Συγκεκριμένα, αφενός, καίτοι η Επιτροπή δεν παρουσίασε το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την ύπαρξη χωριστών οργανωτικών δομών όπως αυτό είχε διατυπωθεί, η παρουσίαση αυτή δεν είχε επίπτωση στην εκτίμησή του, καθόσον πρόκειται, εν πάση περιπτώσει, για στοιχείο που δεν μπορεί να αποδείξει την αυτοτέλεια της FMC Foret.
- 138 Αφετέρου, όσον αφορά την αναφορά του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα εμπορευόταν PBS, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή δέχεται ότι πρόκειται για σφάλμα, διευκρινίζοντας ταυτόχρονα ότι το σφάλμα αυτό προέρχεται από τη δήλωση του T. B. που προσκόμισε η προσφεύγουσα, πράγμα το οποίο η τελευταία αυτή δεν αμφισβητεί.
- 139 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεως της επίμαχης δηλώσεως, η οποία αναπαράγεται στη σκέψη 77 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να διατείνεται ότι πρόκειται για προφανές «τυπογραφικό σφάλμα».

- 140 Έτσι, δεν μπορεί να προσάπτεται στην Επιτροπή ότι παρέθεσε ένα στοιχείο το οποίο, αν και εσφαλμένο, προέκυπτε από τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο των περί του αντιθέτου αποδεικτικών στοιχείων που όφειλε να προσκομίσει. Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι ουδέν συμπέρασμα μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι οι δύο εταιρίες λειτουργούσαν σε διαφορετικές αγορές, η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί να επηρεασθεί από την κατάσταση αυτή.
- 141 Τρίτον, δεν αποτελεί σημαντική ένδειξη περί της αυτοτέλειας της θυγατρικής το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την φερόμενη απουσία αλληλοεπικάλυψης του προσωπικού των οικείων εταιριών και το οποίο στηρίζεται, αφενός, σε ονόματα που περιέχονται στους καταλόγους τους προσωπικού και, αφετέρου, στη δήλωση του T. B. κατά την οποία οι εταιρίες αυτές είχαν διατηρήσει τους «δικούς τους εμπορικούς διευθυντές, ελεγκτές, διαχειριστές ανθρώπινων πόρων, εμπορικούς διαχειριστές και διαχειριστές πωλήσεων, διαχειριστές παραγωγής, διαχειριστές στον τομέα της τεχνολογίας καθώς και το επιχειρησιακό εργατικό δυναμικό τους».
- 142 Αφενός, το επίμαχο επιχείρημα αναιρείται από τις σχέσεις μεταξύ των οικείων εταιριών που προκύπτουν από το γεγονός ότι ορισμένα μέλη των διοικητικών συμβουλίων τους ήσαν τα ίδια και οι οποίες εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 143 Αφετέρου, από την προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα απουσία αλληλοεπικάλυψης του προσωπικού που ασχολούνταν με την επιχειρησιακή διαχείριση της επιχείρησης δεν μπορεί να πιστοποιηθεί η αυτοτέλεια της θυγατρικής της, καθόσον η επίμαχη εκτίμηση δεν αφορά μόνο την υπό στενή έννοια εμπορική πολιτική της επιχείρησης (βλ. σκέψη 105 ανωτέρω).
- 144 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίστατο κάποιο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών και εκθέσεων μεταξύ αυτής και της FMC Foret, εξαιρέσει των χρηματοοικονομικών εκθέσεων και άλλων πληροφοριών όπως αυτές που δίδονται σε έναν απλό επενδυτή, επικαλούμενη, αφενός, τις συναφείς δηλώσεις των Α. Β. και

G. W. και, αφετέρου, το γεγονός ότι, σε αντίθεση προς τις λοιπές θυγατρικές της προσφεύγουσας, τα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου της FMC Foret συντάσσονταν μόνο στα ισπανικά, από δε το περιεχόμενό τους επιβεβαιώνεται εξάλλου ότι δεν συζητούνταν τα «επιχειρησιακά» ζητήματα της επιχείρησως.

- 145 Πρέπει να παρατηρηθεί, συναφώς, ότι, δεδομένου ότι η αυτοτέλεια της θυγατρικής δεν εκτιμάται με γνώμονα μόνον τις πτυχές της επιχειρησιακής διαχείρισης της επιχείρησως, το γεγονός ότι η θυγατρική ουδέποτε έθεσε σε εφαρμογή, προς όφελος της μητρικής εταιρίας, μια ειδική πολιτική παροχής πληροφοριών επί της σχετικής αγοράς δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αρκεί για να αποδειχθεί η αυτοτέλειά της.
- 146 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας με το οποίο αποσκοπείται να αποδειχθεί η απουσία ειδικού συστήματος παροχής πληροφοριών δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το γεγονός, που διαλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο A. B., πρόεδρος-διευθύνων σύμβουλος της FMC Foret, ήταν επίσης αντιπρόεδρος της προσφεύγουσας και ήταν συνεπώς σε θέση να πληροφορεί την τελευταία αυτή σχετικά με την εμπορική πολιτική της θυγατρικής.
- 147 Από το σύνολο των εκτιμήσεων αυτών προκύπτει ότι η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε ότι τα στοιχεία που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, θεωρούμενα στο σύνολό τους, δεν περιείχαν επαρκείς αποδείξεις όσον αφορά την αυτοτέλεια της FMC Foret και ότι από τη δέσμη των αποδεικτικών στοιχείων που είχε στη διάθεσή της, μεταξύ άλλων αυτά που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προέκυπτε το αντίθετο (αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 148 Η διαπίστωση αυτή ομοίως δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που στρέφονται, γενικότερα, κατά των εκτιμήσεων της Επιτροπής όσον αφορά τα επίμαχα επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία.

- 149 Συναφώς, πρώτον, δεδομένου ότι η αυτοτέλεια της θυγατρικής εκτιμάται με γνώμονα το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων που αφορούν τις οικονομικές, οργανωτικές και νομικές σχέσεις μεταξύ των οικείων εταιριών, η Επιτροπή ορθώς αναφέρθηκε στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της στις πρόσθετες ενδείξεις που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 150 Ειδικότερα, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να αντικρούσει λεπτομερώς την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας που αντλείται από την απουσία αλληλοεπικαλύψεως του προσωπικού και την απουσία συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών και εκθέσεων, καθόσον ορθώς η Επιτροπή έκρινε, στην αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επιχειρηματολογία αυτή αναιρούνταν από τις ενδείξεις που διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 391 της εν λόγω αποφάσεως, που αφορούν τους προσωπικούς δεσμούς μεταξύ των οικείων εταιριών και τον ρόλο του Α. Β στις αποσκοπούσες στη συμπαιγνία επαφές.
- 151 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βεβαίως να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλματα στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των δηλώσεων των υπαλλήλων που της υπέβαλε κατά τη διοικητική διαδικασία.
- 152 Καταρχάς, σε αντίθεση προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, η αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν περιέχει παραδοχή του γεγονότος ότι οι επίμαχες δηλώσεις συνιστούσαν επαρκή απόδειξη της αυτοτέλειας της FMC Foret. Συγκεκριμένα, στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη, η Επιτροπή τόνισε ότι, «πέραν αυτού, η “αυτοτέλεια” της FMC Foret [είχε] αποδειχθεί μόνον από τις δηλώσεις υπαλλήλων». Τόσο όμως από τα συμφραζόμενα της φράσεως αυτής, που εντάσσεται στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, όσο και από τη χρησιμοποίηση εισαγωγικών, προκύπτει ότι η Επιτροπή απλώς ανέφερε το επιχείρημα όπως το είχε προβάλει η προσφεύγουσα, χωρίς ωστόσο να διαπιστώσει ότι αυτή είχε, όντως, αποδείξει την «αυτοτέλεια» της FMC Foret.

- 153 Εν συνεχεία, κακώς επίσης η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι απέρριψε τις επίμαχες δηλώσεις με το αιτιολογικό και μόνον ότι προέρχονταν από υπαλλήλους των οικείων εταιριών και ότι δεν προσέδωσε στα αποδεικτικά αυτά στοιχεία αποδεικτική αξία παρόμοια με αυτή των δηλώσεων των υπαλλήλων των επιχειρήσεων που ζήτησαν την επιεική μεταχείριση.
- 154 Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης απόφασης, θεωρούμενη στο σύνολό της, προκύπτει ότι η Επιτροπή εκτίμησε τις επίμαχες δηλώσεις, ορθώς, ως περιέχουσες αποδεικτικά στοιχεία, αλλά κατέληξε στο συμπέρασμα, κατόπιν της εκτιμήσεως του συνόλου των κρίσιμων πληροφοριών, ότι τα στοιχεία αυτά δεν αρκούσαν για να αποδειχθεί η αυτοτέλεια της FMC Foret.
- 155 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή απέκλεισε την αναγνώριση αποδεικτικής αξίας στις επίμαχες δηλώσεις.
- 156 Περαιτέρω, με το ίδιο επιχείρημα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κακώς, την ιδιαίτερα υψηλή αποδεικτική αξία των επίμαχων δηλώσεων, που είναι συγκρίσιμη με αυτή που αναγνωρίστηκε σε ορισμένες δηλώσεις στις οποίες προέβησαν οι επιχειρήσεις που υπέβαλαν αίτηση επιεικούς μεταχειρίσεως.
- 157 Συγκεκριμένα, η αναγνώριση, κατά περίπτωση, σημαντικής αποδεικτικής αξίας στις δηλώσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο αιτήσεως επιεικούς μεταχειρίσεως προκύπτει από την εκτίμηση ότι πρόκειται για ομολογία παραβάσεως και συνεπώς, καταρχήν, για δηλώσεις που αντίκεινται στα συμφέροντα του δηλούντος (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2501, σκέψη 211). Οι δηλώσεις όμως των υπαλλήλων που υπέβαλε εν προκειμένω η προσφεύγουσα έγιναν αποκλειστικά προς το συμφέρον αυτής και δεν εντάσσονται συνεπώς στο ίδιο πλαίσιο με αυτό μιας αιτήσεως επιεικούς μεταχειρίσεως.

- 158 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη ορισμένα στοιχεία, ήτοι τους καταλόγους προσωπικού των εταιριών, τα εσωτερικά έγγραφα (corporate brochure) της FMC Foret και τα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου της.
- 159 Πρέπει να τονιστεί ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 392 έως 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή εκτίμησε την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας με την οποία προβλήθηκε η αυτοτέλεια της θυγατρικής της με βάση το σύνολο των στοιχείων που της υποβλήθηκαν.
- 160 Συναφώς, δεδομένου ότι η εκτίμηση που προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 392 έως 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως απαντά, επαρκώς κατά νόμο, στην επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας θεωρούμενη στο σύνολό της, το γεγονός και μόνον ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε ορισμένα στοιχεία υποβληθέντα από την προσφεύγουσα δεν μπορεί να καταστήσει πλημμελή την εκτίμηση αυτή.
- 161 Τέταρτον, η προσφεύγουσα επικρίνει τη χρησιμοποίηση ενός στοιχείου που ανέφερε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, με τη διατύπωση που προηγείται της υποσημειώσεως 379 και σύμφωνα με την οποία, στην ετήσια έκθεσή της για το 2004 και στο ανακοινωθέν της Τύπου της 6ης Φεβρουαρίου 2006, «παρουσίαζε [η ίδια] την FMC Foret ως [αναπόσπαστο τμήμα] των δραστηριοτήτων της», και από το οποίο προκύπτει, κατά την Επιτροπή, ότι η «FMC λειτουργ[ούσε] συναφώς ως η ευρωπαϊκή θυγατρική της».
- 162 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή, ερωτηθείσα επί του σημείου αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα, κατά τη διοικητική διαδικασία, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των στοιχείων που περιέχονται στην υποσημείωση 379 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 163 Συνεπώς, τα επίμαχα στοιχεία πρέπει να αποκλεισθούν ως αποδεικτικά μέσα.
- 164 Εντούτοις, όσον αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, η προσφεύγουσα οφείλει επιπλέον να αποδείξει ότι το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή με την απόφασή της θα ήταν διαφορετικό αν τα μη κοινοποιηθέντα αυτά στοιχεία έπρεπε να αποκλεισθούν (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψη 73).
- 165 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι πλημμέλειες των επίμαχων εκτιμήσεων είχαν οπωσδήποτε συνέπειες στο περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, λαμβανομένου υπόψη του αδύναμου χαρακτήρα των λοιπών στοιχείων που επικαλέσθηκε η Επιτροπή προς στήριξη της διαπιστώσεως περί της αλληλέγγυας ευθύνης της.
- 166 Πρέπει όμως να τονιστεί ότι, όσον αφορά τα στοιχεία που επικαλέσθηκε η Επιτροπή αποκλειστικά ως επιβεβαίωση, όπως προκύπτει από την τελευταία περίοδο της αιτιολογικής σκέψης 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι πρέπει να αποκλεισθούν ως αποδεικτικά στοιχεία δεν μπορεί να έχει αντίκτυπο στη νομιμότητα της διαπιστώσεως της ευθύνης της προσφεύγουσας, καθόσον αυτή προκύπτει, επαρκώς κατά νόμο, από άλλες εκτιμήσεις που διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 167 Συγκεκριμένα, οι εκτιμήσεις που εξέθεσε η Επιτροπή, ήτοι το τεκμήριο της εκ μέρους της προσφεύγουσας ασκήσεως καθοριστικής επιρροής επί της ελεγχόμενης κατά 100% θυγατρικής της, δεδομένου ότι το τεκμήριο αυτό δεν ανατράπηκε από την προσφεύγουσα και, εξάλλου, ενισχύθηκε από τα πραγματικά στοιχεία που αναφέρθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ήταν επαρκείς για να διαπιστωθεί η εν λόγω ευθύνη.

- 168 Τέλος, δεδομένου ότι από το σύνολο των αιτιολογικών σκέψεων 391 έως 394 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε, ορθώς, στην εκ μέρους της προσφεύγουσας άσκηση καθοριστικής επιρροής επί της θυγατρικής της, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να διατείνεται ότι η Επιτροπή επικαλέσθηκε ένα εσφαλμένο κριτήριο, απλώς και μόνο διότι, στην αιτιολογική σκέψη 394, τέταρτη περίοδος, της εν λόγω αποφάσεως, γίνεται αναφορά στο γεγονός ότι ένα συγκεκριμένο επιχείρημα της προσφεύγουσας δεν ακούσε για να αποδειχθεί ότι δεν ασκούσε «κανέναν έλεγχο» επί της θυγατρικής της.
- 169 Βάσει του συνόλου των εκτιμήσεων αυτών, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι από τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, συνολικά θεωρούμενα, δεν μπορούσε να αποδειχθεί η αυτοτέλεια της FMC Foret και, επομένως, να αντικρουστεί η διαπίστωση της ασκήσεως της καθοριστικής της επιρροής επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της, που προκύπτει από το τεκμήριο.
- 170 Επιπλέον, η διαπίστωση αυτή επιρρωννύεται από τις πρόσθετες ενδείξεις, που αντλούνται από τους προσωπικούς δεσμούς μεταξύ των οικείων εταιριών, καθώς και από τον ρόλο του Α. Β. στην παράβαση (αιτιολογική σκέψη 391 της προσβαλλομένης αποφάσεως), και οι οποίες ομοίως δεν αμφισβητήθηκαν από την προσφεύγουσα.
- 171 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κατά την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας ή του περιεχομένου των στοιχείων που προσκομίσθηκαν για να ανατραπεί το τεκμήριο, ούτε ότι παρέλειψε να εκτιμήσει τα στοιχεία στο σύνολό τους (βλ. σκέψεις 153 έως 155 και 158 έως 160 ανωτέρω).
- 172 Ομοίως δεν απέδειξε ότι η προβαλλόμενη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, που προκύπτει από τη χρησιμοποίηση των μη κοινοποιηθέντων στοιχείων, μπορούσε να έχει οποιαδήποτε επίπτωση στα συμπεράσματα που συνήχθησαν στην προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. σκέψεις 166 και 167 ανωτέρω).

- 173 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος και, επομένως, επιβάλλεται η απόρριψη του αιτήματος περί ακυρώσεως.

Επί του αιτήματος περί μειώσεως του ύψους του προστίμου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 174 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον καθορισμό του ύψους του προστίμου της. Ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της φύσεως της παραβάσεως και, συνεπώς, της σοβαρότητάς της, η Επιτροπή περιόρισε τους αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως σε μία μοναδική κατηγορία, αναφέροντας ότι είχαν έλθει σε συνεννόηση για να θέσουν σε εφαρμογή ένα μυστικό και θεσμοποιημένο σχέδιο συμπαιγνίας, έχοντας πλήρη επίγνωση του παράνομου χαρακτήρα των πράξεών τους (αιτιολογική σκέψη 454 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 175 Η διαπίστωση ότι η FMC Foret είχε έλθει σε συνεννόηση με τις άλλες εταιρίες για να θέσει σε εφαρμογή μια θεσμοποιημένη συμπαιγνία δεν μπορεί να στηριχθεί σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Από τα στοιχεία που εκτίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η FMC Foret είχε εμπλακεί στην κατάρτιση του σχεδίου συμπαιγνίας, αλλά, το πολύ, ότι εσύρη σε ένα πλαίσιο θεσμοποιημένης συμπαιγνίας από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις και, σε μεγάλο βαθμό, ενάντια στα συμφέροντά της. Ο ρόλος της ήταν ουσιαστικά παθητικός και η συμμετοχή της στις συναντήσεις ήταν εκ φύσεως σποραδική.

- 176 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά την ίδια την Επιτροπή, η FMC Foret συνδέθηκε απλώς με τη σύμπραξη τρία περίπου έτη μετά την έναρξή της. Τα λοιπά μέρη της συμπράξεως είχαν ήδη εμπλακεί προηγουμένως σε πανομοιότυπη σύμπραξη στην ίδια αγορά.
- 177 Ως νεοεισερχόμενη, η FMC Foret δεν είχε τίποτα να κερδίσει στο πλαίσιο της συμπράξεως, αλλά μπορούσε να κερδίσει τα πάντα λειτουργώντας σε συνθήκες ανταγωνισμού. Η Επιτροπή δέχθηκε και η ίδια ότι υπήρχε διαφορά μεταξύ των λοιπών μερών της συμπράξεως και της FMC Foret, αναφέροντας ότι η συμμετοχή της τελευταίας αυτής «[είχε] συχνά λάβει άλλες μορφές απ' ό,τι αυτή των άλλων επιχειρήσεων» (αιτιολογική σκέψη 323 της προσβαλλομένης απόφασεως).
- 178 Ο παθητικός ρόλος της FMC Foret αναδεικνύεται επίσης από την πολύ πιο σποραδική συμμετοχή της στις συσκέψεις στο πλαίσιο της συμπαιγνίας, καθόσον οι εκπρόσωποί της μετέσχον αυτοπροσώπως σε 14 από τις 30 συσκέψεις που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ Μαΐου 1997 και Δεκεμβρίου 1999, επί συνόλου 73 συσκέψεων πραγματοποιηθεισών καθ' όλη τη διάρκεια της συμπράξεως. Στο πλαίσιο ορισμένων άλλων συσκέψεων, η FMC Foret φέρεται να επικοινωνήσε ή να ενημερώθηκε τηλεφωνικώς και δεν μπόρεσε συνεπώς να επηρεάσει τις συζητήσεις.
- 179 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη θέση της Επιτροπής ότι, στον βαθμό που η διάρκεια της συμμετοχής της FMC Foret στην παράβαση είχε ληφθεί υπόψη στην αιτιολογική σκέψη 467 της προσβαλλομένης απόφασεως, δεν ήταν αναγκαίο να ληφθεί υπόψη εκ νέου κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας αυτής. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση εισήλθε καθυστερημένα στην αγορά θα μπορούσε να αποδείξει τον λιγότερο ενεργό ρόλο της στην παράβαση και η ίδια αρχή θα έπρεπε να εφαρμοσθεί στις καταστάσεις στις οποίες μια επιχείρηση προσχωρεί σε μια σύμπραξη πολύ μετά την έναρξή της. Η διάρκεια της συμμετοχής μιας επιχειρήσεως στην παράβαση αποτελεί ζήτημα διαφορετικό από αυτό που αφορά τον ενεργητικό ή παθητικό ρόλο που η επιχείρηση αυτή διαδραμάτισε (απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-220/00, Cheil Jedang κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-2473, σκέψεις 171 έως 174).
- 180 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 181 Προς στήριξη του αιτήματός της περί μείωσης του ύψους του προστίμου, η προσφεύγουσα επικαλείται τις περιστάσεις της συμμετοχής της θυγατρικής της στην παράβαση, υποστηρίζοντας, αφενός, ότι η σοβαρότητα της συμμετοχής αυτής στην παράβαση είναι λιγότερο σημαντική από αυτή άλλων επιχειρήσεων και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να της αναγνωρίσει το ευεργέτημα μιας ελαφρυντικής περιστάσεως που αντλείται από τον παθητικό ρόλο της στην παράβαση.
- 182 Όσον αφορά, καταρχάς, την προβαλλόμενη παράλειψη συνεκτιμήσεως των επίμαχων περιστάσεων στο πλαίσιο της εκτίμησης της σοβαρότητας της παραβάσεως και του καθορισμού του αρχικού ποσού του προστίμου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εν λόγω εκτίμηση πραγματοποιείται με βάση το σύνολο της παραβάσεως στην οποία μετέσχον όλες οι επιχειρήσεις.
- 183 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας που αντλείται από τις περιστάσεις της συμμετοχής της FMC Foret στην επίμαχη παράβαση μπορεί να εξετασθεί μόνο στο πλαίσιο της εξετάσεως των αιτιάσεων σχετικά με την εκτίμηση των ελαφρυντικών περιστάσεων (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 2008, T-73/04, Carbone-Lorraine κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-2661, σκέψεις 102 και 104).
- 184 Όσον αφορά, εν συνεχεία, την αιτίαση που αντλείται από την άρνηση χορηγήσεως στην FMC Foret του ευεργετήματος της ελαφρυντικής περιστάσεως που συνδέεται με τον προβαλλόμενο παθητικό της ρόλο στην παράβαση, πρέπει να τονιστεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με την σήμερα εκδοθείσα απόφασή του, T-191/06, FMC Foret κατά Επιτροπής (που έχει δημοσιευθεί στην παρούσα Συλλογή, σκέψεις 334 έως 341), ότι από ένα σύνολο στοιχείων που είναι παρεμφερή με αυτά που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα εν προκειμένω δεν προέκυπτε ο αποκλειστικά παθητικός ρόλος ή ο ρόλος ουραγού της FMC Foret στη σύμπραξη, όσον αφορά μεταξύ άλλων τον υποτιθέμενο σποραδικό χαρακτήρα της συμμετοχής της στις συσκέψεις στο πλαίσιο της συμπαιγνίας, τους ειδικούς τρόπους της συμμετοχής αυτής, καθώς και τα στοιχεία σχετικά με την υποτιθέμενη ανταγωνιστική στρατηγική της στην αγορά.

- 185 Ειδικότερα, πρέπει να υπομνησθεί ότι η FMC Foret εκπροσωπήθηκε ή ενημερώθηκε όσον αφορά την πλειονότητα των συσκέψεων στο πλαίσιο της συμπαιγνίας που διαλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ 29 Μαΐου 1997 και 13 Δεκεμβρίου 1999. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί συνεπώς να ισχυρίζεται βασίμως, επί του σημείου αυτού, ότι η συμμετοχή της FMC Foret ήταν σημαντικά πιο σποραδική από αυτή των λοιπών μερών της συμπράξεως. Στον βαθμό που η προσφεύγουσα επικαλείται τους ιδιαίτερους τρόπους της συμμετοχής της FMC Foret σε ορισμένες συσκέψεις στο πλαίσιο της συμπαιγνίας, ήτοι το γεγονός ότι δεν μετέσχε διά φυσικής παρουσίας, αλλά ότι ενημερώθηκε σχετικώς από τηλεφώνου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι τρόποι αυτοί συνάδουν με τη μυστικότητα της συμπράξεως και δεν καταδεικνύουν ένα ρόλο αποκλειστικά παθητικό ή ουραγού.
- 186 Περαιτέρω, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από τη διάρκεια της συμμετοχής της FMC Foret στη σύμπραξη, πρέπει να τονιστεί ότι το στοιχείο αυτό ελήφθη υπόψη στο πλαίσιο του καθορισμού του ύψους του προστίμου (αιτιολογική σκέψη 467 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 187 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να επικαλείται τη λύση που υιοθετήθηκε στην απόφαση Cheil Jedang κατά Επιτροπής, σκέψη 179 ανωτέρω (σκέψη 171), στην οποία το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη, κατά την εκτίμηση του παθητικού ρόλου, την καθυστερημένη είσοδο στην αγορά της οικείας επιχειρήσεως. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση προς τις περιστάσεις της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, εν προκειμένω η FMC Foret ήταν παρούσα στις σχετικές αγορές ήδη από την έναρξη της συμπράξεως και από το γεγονός ότι η συμμετοχή της σε αυτή αποδείχθηκε μόνο από τις 29 Μαΐου 1997 δεν προκύπτει, με δεδομένες και τις λοιπές περιστάσεις της υποθέσεως, ο παθητικός της ρόλος.
- 188 Κατόπιν των προεκτεθέντων, η αιτίαση που αντλείται από προβαλλόμενη ελαφρυντική περίπτωση συνδεόμενη με τον αποκλειστικά παθητικό ρόλο ή ρόλο ουραγού που διαδραμάτισε η FMC Foret στη σύμπραξη δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 189 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν το αίτημα περί μείωσης του ποσού του προστίμου και, επομένως, η υπό κρίση προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹⁹⁰ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει την FMC Corp. στα δικαστικά έξοδα.**

Vadapalas

Dittrich

Truchot

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Ιουνίου 2011.

(υπογραφές)